

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás
			Tárgy 362.52.
	Szerző	Hely	
	Cím Melegedő szobák	Idő 1914	
Forrás: Pesti hírlap	Személy		
Bp. 1914 I/17	Helyszám		
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	

— (Melegedő szobák.) A mi szép és nagy területen fekvő fővárosunknak egyik kirívó különlegessége, hogy nincsenek melegedő szobái. Pedig pár év előtt már voltak, de egyszer csak kámforrá váltak, holott pedig így télviz idején ugyancsak nagy szükség volna rájuk. Az emberbaráti és jóléti intézmények tekintetében pedig ez határozott visszaesés annál is inkább, mert tagadhatatlan tény, hogy az ilyenféle dolgokban, mikor sokat adunk, még akkor is mindig csak keveset nyújtunk, legalább is sohasem eleget ahhoz, hogy velük a nyomor könyeit felszáríthassuk. Öt-hat év előtt még a város minden egyes kerületében volt egy-egy melegedő szoba, ma pedig csak a város külső periferiáján fekvő Népszállóban van egy napközi otthon, de ebbe csak az térhet be, aki ott is lakik, míg ellenben az utcát járó munkanélküli nép, a megémbereedett tagokkal ide-oda futkosó inasgyerekek stb. előtt ez zárva van, az V. kerületi népház ily célt szolgáló terme pedig, amely szinte a kültelken van, sokkal kisebb még arra is, hogy a kerület szegényeinek enyhelyet nyújthasson, nemhogy a város többi fagyoskodó szegényeinek is menhelyül szolgálhatna, nem is szólván arról, hogy ez a lokalitás is csak a nap néhány órájára szabad, mert ez tulajdonképp az ottani népkonyha étkező helyisége, ahol a reggeli, déli és esti étkezés idején a melegedők befogadására nincs hely és alkalom. De tulajdonképp miért is szűntek meg a melegedő szobák? Ezek tudniillik akkor nemesak melegedőtül szolgáltak, de itt meleg levest vagy fő-

zeléket és ingyen kenyeret is osztottak ki s így sokkal többet adtak a mai „Ingyenkenyér“ nemes intézményénél. A baj az volt, hogy ezekben a helyiségekben nem volt ellenőrzés s emiatt a melegedő szobák lassanként a legkétesebb existenciájú csavargók, naplopók, csibészek és jaszszok otthonává lettek, ahol vígan folyt a kártya és urrá lett a durva modor, sőt felburjánzott a prostitúció is, úgy hogy a közjótékonyosság e helyei valóságos undorító lebujókká alacsonyodtak s tolvajok és zsebmetszők tartották ott összejöveteleiket és megtörtént még az is, hogy egy

alkalommal az egyik odatévedt jótékony urnőnek emelték el a zsebéből az erszényét és az óráját. Így azután a jótévedők meghököltek a furcsa hála elől és a következő évben már nem nyitlak ki a jótékony erszények s zárva maradtak a melegedő szobák. Am ezekre mégis szükség van, sokkal inkább, mint évek előtt, amikor nem voltak ilyen nehéz idők s az akkori hasonlíthatatlanul jobb munkaalkalom mellett nem volt 40—50.000 munkanélküli ember. Hová menjen napközben ez a sok nyomorgó? Hisz a mephelyek is már hajnalban kilökik hálóvendégeiket s hol töltsék el ezek a napot? A pálinkás butikokban, amelyekben eliszszák nemcsak a pénzüket, hanem az eszüket is, — vagy az utcán, csavarogva, éhesen, fázva és dideregve? Csoda-e, ha ily viszonyok közt gombamódra terem meg a bűn s bő aratást tart az alkoholizmus és buján tenyészik az erkölcstelenség és a prostitúció? Ha

karácsony és más ünnepi alkalmakkor detektíveket tudnak a vagyon és az áruk védelmére alkalmazni az áruházak, tessék az erköles, a jóizlés és a tulajdon védelmére detektívet vagy rendőrt állítani a melegedő szobákba is s ez ügyeljen fel ott a rendre, nehogy a szükséges jóléti intézmény gyilkos lebujiá süllyedjen s a gonoszlelkű emberek miatt szenvedni kelljen azoknak is, akik minden szánalomra és irgalomra érdemesek.